

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/94/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010230
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7623010230.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov a JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2026, v trestnej veci proti A. B. a ml. C. B., obžalovaných pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného ml. C. B. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.06.2024 sp. zn. 1T/34/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods.3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por., obžalovanému ml. C. B., nar. XX.X.XXXX v D., podľa § 364 ods.2 Tr.zák., s použitím § 117 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.1, § 37 písm. h/, § 38 ods.2 Tr.zák. ukladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 119 ods.1 Tr.zák. výkon uloženého trestu podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 12. júna 2024 sp. zn. 1T/34/2023 uznal obžalovaných A. B., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom D., E. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností: F. XXX a ml. C. B., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom A. X, adresa na doručovanie písomností: G. H. E. XXX, vinnými, obžalovaného A. B.

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona

obžalovaného ml. Dominika Bandyho

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. e) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že

dňa 18. marca 2022 v čase okolo 22.00 h, v meste D., okres D., H. I. J. na moste, oproti rodinnému domu s popisným číslom XXX/XX, napadla ďalšia osoba poškodených K. D. L., nar. X.XX.XXXX, a K. D. G., nar. XX.XX.XXXX, takým spôsobom, že prišla k K. D. st. a bez slov ho udrela lopatou s násadou

do oblasti hlavy - do ľavej časti čela nad okom, následkom čoho menovaný spadol na zem, kde ostal nehybne ležať, čím mu takýmto konaním spôsobila ďalšia osoba ľahké zranenia, a to tržno-pomliaždenú ranu v ľavom obočí, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v ľavej okoloočnej a podočnicovej oblasti s krvnou podliatinou s dobou liečenia a práceneschopnosťou minimálne od 19.3.2022 do 4.4.2022 t.j. 16 dní a následne, keď išiel poškodený K. D. ml. brániť K. D. st., tak aj toho táto ďalšia osoba udrela násadou lopaty do oblasti hlavy - do temena záhlavia, pričom tento sa bránil voči úderu svojou rukou, čím mu takto spôsobila ľahké zranenie, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v záhlavovej oblasti, tržno-pomliaždenú ranu na hlave, v záhlavovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie pravého lakťa s dobou liečenia od 19.3.2022 do 31.3.2022 t.j. 12 dní, a počas toho obžalovaný A. B. spolu s obžalovaným ml. C. B. fyzicky napadli poškodeného M. D., a to tak, že ho drevenými palicami udierali do oblasti ľavej ruky a do oblasti hlavy z vrchnej časti, čím mu spôsobili ľahké zranenia, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, ľavej čelovo-temennej oblasti, tržnopomliaždenú ranu na hlave, v ľavej čelovotemennej oblasti, pomliaždenie chrbta ľavej ruky, zlomeninu základne a i pod hlavičkou 5. záprstnej kosti ľavej ruky bez posunutia úlomkov, zlomeninu základne 4. záprstnej kosti ľavej ruky bez posunutia úlomkov a odreninu na 5. prste ľavej ruky s dobou liečenia od 19.3.2022 do 28.4.2022 t.j. 40 dní, a mladistvý obžalovaný C. B. sa uvedeného konania dopustil, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/13/2021 zo dňa 1.6.2021, právoplatného 1.6.2021 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 4 mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov.

Za to ich súd odsúdil:

Obžalovaného A. B. podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.7.2022, č. k. 4T/37/2022 - 311, právoplatného dňa 26.7.2022, ktorým mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovaného ml. C. B. podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmiennečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní A. B. a ml. C. B. povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej spoločnosti C. N. A., K., L. L. O. XX, B., P.: XX XXX XX, škodu v celkovej výške 259,45 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov u poškodeného M. D., nar. X.X.XXXX.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní A. B. a ml. C. B. povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému M. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D., E. XXX/X, prechodne bez prihlásenia bytom D., L. XX/XX, adresa na doručovanie písomností: D., Q. XX, R. D., škodu vo výške 1.575,- eur z titulu bolestného.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný ml. C. B. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné:

V danej veci podal odvolanie proti rozsudku, čo do výroku o vine, výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Okresný súd spochybnil obranu obžalovaného tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený M. D. si nemohol privodiť sám zranenie, ale bolo spôsobené cudzou osobou, čo bolo objektivizované znaleckým posudkom a lekáorskými správami. Teda súd nemal pochybnosť o zraneniach poškodeného M. D., pričom sa opierať o dôkazy, a to výpovede poškodených M. D., K. D. ml. a K. D. st., ktorí podľa súdu mali popísať udalosť presne a vo vzájomných súvislostiach, ktorým súd nemal dôvod neveriť, preto ho uznal za vinného, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Okresný súd však nebral do úvahy výpoveď spoluobžalovaného P. B., z ktorej vyplynulo to, že k bitke, ktorá sa mala údajne odohrať na moste, sa nevie vyjadriť, pretože ako sa vrátil z G. C. D., bol doma so zaťom S., K. D., ml., obžalovanými A. B. a jeho osobou. Doma boli tiež jedna a aj druhá družka a deti, I. Bandy sa nedostal spolu s A. B. a jeho osobou do fyzického ani verbálneho konfliktu s D. na danom moste, nemá vedomosť, aby obžalovaní A. B. a on boli na Turzovskej ulici na moste v čase o 22:00 hod., ale práve naopak v uvedený deň bol P. B. napadnutý zo strany D.. Jeho výpoveď je podporená aj výpoveďou svedkyne N. E., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 18.3. okolo 4, 5 hodiny prišli k ním D., spolu popíjali a tí odišli okolo 8 alebo 9 hodiny večer. Za 10 minút sa vrátil S. D. s bratmi a fyzicky napadli lopatou P. B., úderom po tvári a A. B., ktorých vzala sanitka do Krompách. Po odchode D. a ich opätovným príchodom, obžalovaní nikde nešli, tiež uviedla, že nemá vedomosť, aby obžalovaní napadli D. niekde na moste.

Aj svedkyňa T. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený deň bola na návšteve s P. B. v G. H. E., na to sa vrátili do D. do I., kde bývali a boli tam aj s obžalovanými A. B. a ním, kde na návšteve v I. boli S. D., M. D., K. D. a jeho brat J.. Na to ako odišli D., bol P. B. trošku podnapitý, tak si išiel ľahnúť a obžalovaní A. B. a on ostali doma. Bolo im tlmočené, že nemajú ísť na L. I. ku D., lebo tam bude bitka. Neskôr prišli D., ktorí napadli tak P. B. ako aj A. B., ktorí ležali zbití na zemi a on ušiel z daného miesta preč, pričom menovaná na P. B. a A. B. volala RZP do nemocnice do U.. Pri incidente a aj po incidente pri oddelení bola tiež z ich strany napadnutá. V uvedený deň pred udalosťou neboli obžalovaní A. B., P. B. a ani on pri moste.

Jeho tvrdenie je podporené aj výpoveďou svedka M. K., príslušníka PZ D., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, pričom uviedol, že spoločne s kolegom G. L. preverovali oznámenie D., že boli napadnutí pred R. V. S. D.. Na mieste udalosti sa nikto nenachádzal, avšak išla skupina osôb smerom k E. W. a boli to osoby z rodiny D., ale nikto ich nezastavil. Druhýkrát boli vyslaní na preverenie oznámenia v meste D., na ulicu J., kde malo dôjsť k bitke, kde toto oznamovala rodina B.. Na mieste našli ležať P. B. a A. B., ktorí boli fyzicky napadnutí, nevedel sa vyjadriť a nebol pri tom, ako ošetrovali D. na policajnom oddelení, pretože bol v tom čase s B. v U.. Aj ďalší svedok príslušník PZ D., G. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, kde uviedol, že vykonával službu s kolegom K., pričom preverovali oznámenie zo strany D., že malo dochádzať k ich napádaniu na E. I. S. D. pred budovou R. V.. Po príchode na miesto sa nikto z rodiny tam nenachádzal, presunuli sa na úroveň E. W., kde spozorovali idúc po chodníku skupinu z rodiny D., ktorí neprejavovali žiadne protiprávne konanie, a preto ich neriešil, z uvedeného dôvodu oznámili operačnému dôstojníkovi, že nezaznamenali žiadne napadnutie. Následne dostali hlásenie od operačného dôstojníka, že došlo k napadnutiu B., kde pri ich príchode našli ležať P. B. a jeho syna A. B., ktorí boli zranení, kde privolanej RZP asistovali pri prevoze do H. U., nevidel žiadne fyzické napádanie zo strany obžalovaných voči poškodeným - M. D., K. D., st. a K. D., ml. a nemal vedomosť, aby niekto z D. bol ošetrovaný na obvodnom oddelení.

Podľa jeho názoru páchatelom môže byť iba tá osoba, ktorá naplní všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ TZ. Z výpovedí spoluobžalovaného P. B. a svedkov T. B., N. E., M. K., G. L. je preukázané, že sa nemohol dopustiť skutkov ktoré sa mu kladú za vinu, a to prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ TZ, za ktoré ho prvostupňový súd odsúdil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodení sú obžalovaní z prečinu ublíženia na zdraví, ktorého sa mali dopustiť v ten istý deň 18.3.2022 a v tú istú hodinu v čase okolo 22,00 hod. pred I. P. B., ktorého sa poškodení v tomto konaní mali dopustiť voči I. B. a A. B., pre ktoré sa viedlo konanie na OS SNV, č.k. 4T/68/2023, kde boli poškodení odsúdení ako obžalovaní z prečinu ublíženia na zdraví voči P. B. K. A. B., preto sa nemohol stať skutok tak, ako je to popísané vo výroku rozsudku.

Pokiaľ ide o výrok o treste, súd zistil z odpisu z registra trestov vyplynulo, že bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 1.6.2021 sp. zn. 4T/13/2021, právoplatným dňa 1.6.2021, bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.7.2022 sp. zn. 4T/37/2022, právoplatný dňa 17.8.2022 bol uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu pre mladistvých.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/13/2021 vyplynulo, že sa v skúšobnej dobe z podmienene odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/13/2021 zo dňa 1.6.2021 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace má vykonať a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 27.4.2023 sp. zn. 4PP/20/2023 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/13/2021 zo dňa 1.6.2021 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 1 roka s probačným dohľadom v trvaní 1 roka a povinnosťou sa zamestnať alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Doposiaľ sa v skúšobnej dobe neosvedčil.

Súd u jeho osoby konštatoval, že do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu, pretože sa žalovanej trestnej činnosti dopustil dňa 18.3.2022, a to teda skôr ako bol v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4T/37/2022 vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 26.7.2022 pre iný trestný čin, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý vykonal dňa 5.3.2023, preto podľa § 121 ods. 1 Trestného zákona sa na jeho osobu hľadí ako keby nebol odsúdený. Avšak ustanovenie § 42 ods. 3 Trestného zákona uvádza, že ustanovenia o súhrnnom treste sa nepoužijú, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd mu však uložil úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže ho odsudzoval za dva trestné činy, ktorý každý z nich bol prečinom. Najprísnejší trestný čin zo zbierajúcej trestnej činnosti je u neho trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, kde trestná sadzba pri treste odňatia slobody je stanovená od 6 mesiacov do 3 rokov. Súd bol povinný vzhľadom na to, že sa jedná u neho ako u mladistvého obžalovaného a znížil trestnú sadzbu o polovicu postupom podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, a to v rozpätí od 3 mesiacov do 18 mesiacov. Keďže prevyšovali u obžalovaného prirážajúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu, t. j. o 5 mesiacov a mal mu ukladať trest v rozpätí od 8 mesiacov do 18 mesiacov a uložil mu trest odňatia slobody ako úhrnný pri dolnej hranici v trvaní 8 mesiacov.

V jeho prípade mu však súd uložil trest odňatia slobody nepodmienečne, nakoľko sa mal dopustiť trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že je vinný zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, podľa jeho názoru súd pri výroku o treste opomenul, že podmienenečný trest odňatia slobody trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/13/2021 v čase ktorého sa mal dopustiť skutkov, za ktoré bol rozsudkom OS SN V č.k. 1T/34/2024 odsúdený, začal vykonávať dňa 26.10.2022, teda hodnotenie súdu, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a teda, že je nutné uložiť mu trest odňatia slobody nepodmienečne, lebo spáchal trestné činy v čase podmienene odsúdenia, nie je namieste, nakoľko ako uviedol trest z podmienene odsúdenia uloženého mu bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 13/2021 zo dňa 1.6.2021 v trvaní 4 mesiacov bol premenený a tento začal vykonávať vo výkone trestu pre mladistvých, pričom uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 27.4.2023 sp. zn. 4PP 20/2023 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, kde mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 roka s probačným dohľadom v trvaní 1 roka, počas tejto skúšobnej doby nespáchal žiadny trestný čin či priestupok, preto má za to, že OS Martin by mal vyložiť, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, avšak zastáva názor, že v čase vyhlásenia rozsudku OS SNV 1T/34/2023, takéto uznesenie OS Martin ešte nebolo. Má však za to, že súd v konaní 1T/34/2024 v čase rozhodovania o treste nemal vychádzať len z toho, že spáchal skutky v čase podmienene odsúdenia vyplývajúce z rozsudku OS SNV, č.k. 4T/13/2021, pretože ako už vyššie uviedol, podmienka bola premenená, a preto nebol dôvod na určenie nepodmienečného

trestu odňatia slobody v tomto konaní, výrok o treste nezodpovedá ustanoveniam § 34 a nasl. Trestného zákona. V súčasnosti vedie riadny život, je v pracovnom pomere, vykonáva prácu na základe dohody, preto má za to, že súd sa nezaoberal inými možnými alternatívnymi trestami, ktoré vyplývajú z Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že výrok o vine a treste sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok alebo skutky, ktorý alebo ktoré sú predmetom obžaloby sa stali, pričom pokiaľ ide o uloženie trestu tam musí byť jasne zdôvodnené prečo, a v akej výške sa ukladá trest odňatia slobody.

Z celkového obsahu spisového materiálu, dôkazov, ktoré sa v ňom nachádzajú a z výsledkov dokazovania vyplýva, že bol nesprávne právne posúdený skutok zo strany súdu, chýba logické hodnotenie dôkazov, ktorého hranice sú určené v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a následne aj dostatočné odôvodnenie záverov súdu. Podľa Trestného poriadku základ dokazovania tvoria skutočnosti obsahujúce skutkový dej, skutočnosti umožňujúce jeho subsumpciu pod zákonnú skutkovú podstatu osobitnej časti Trestného zákona a skutočnosti preukazujúce, že čin spáchala konkrétna osoba, ktorá konala protiprávne, pričom tieto skutočnosti musia byť aj v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané.

Podľa jeho názoru z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že nekonal v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 a § 119 písm. Tr. por., sú značné pochybnosti o preukázaní viny jeho osoby, preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu v celom rozsahu a aby vec vrátil okresnému súdu aby ju potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného ml. C. B. krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu návrhov procesných strán zákonným spôsobom a o správnosti skutkových zistení nemá krajský súd pochybnosti.

Pokiaľ ml. obžalovaný namietal v podanom odvolaní, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa stal, odvolací súd poukazuje na podrobné a výstižné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvého stupňa uviedol, ktoré skutkové zistenia mal za preukázané, na základe akých dôkazov k nim došiel a právne závery z nich vyplývajúce primerane odôvodnil. S napadnutým rozsudkom pokiaľ ide o výrok o vine a náhrade škody, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Obžalovaný ml. C. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku a uvedený postoj prezentoval aj v podanom odvolaní a následne na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom už v podstate namietal len uložený trest.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obhajcu obžalovaného, že sa súd prvého stupňa dostatočne nevysporiadal s obranou obžalovaného, že na mieste činu v rozhodnom čase nebol, s čím má korešpondovať výpoveď spoluobžalovaného P. B., svedkyne N. E. a T. B., krajský súd poukazuje na logické a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Výpovede svedkyne E., B. a P. B. vyhodnotil súd prvého stupňa ako tendenčné a účelovo motivované záujmom pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti. S daným hodnotením sa krajský súd stotožňuje a dopĺňa, že jednotlivé výpovede nepôsobia vierohodne, pretože obsahujú rozpory ako medzi sebou, tak aj vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom, predovšetkým vo vzťahu k výpovedi poškodeného M. D., ktorá bola tiež podrobená testu vierohodnosti a vzhľadom na to, že tvrdenia z danej výpovede boli objektivizované ďalšími vykonanými dôkazmi ako znaleckým posudkom č. 30/2022 znalca G. C. E., Q., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a prečítanými lekáorskými správami, súd mal za preukázanú verziu udalostí konzistentne uvádzanými poškodeným.

Bez nutnosti opakovať závery súdy prvého stupňa, krajský súd v podrobnostiach poukazuje na hodnotenie vykonaného dokazovania na č. I. 10- 11 napadnutého rozsudku.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy. Pri určení druhu trestu obžalovanému ml. C. B. zohľadnil skutočnosť, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá mu plynula vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/13/2021.

Krajský súd z odpisu registra trestov zo dňa 14.1.2026 zistil, že v tejto veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Vec sp.zn. 4T/13/2021 bol obžalovaný rozsudkom právoplatným dňa 1.6.2021 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a následne bolo dňa 26.10.2022 na podklade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodnuté o nariadení výkonu tohto trestu. Z výkonu nariadeného trestu bol obžalovaný podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 4Pp/20/2023 na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov s probačným dohľadom a výkon zvyšku trestu vo výmere 2 mesiace a 8 dní mu bol nariadený dňa 19.12.2024.

Podľa § 121 ods. 1 Trestného zákona na mladistvého, ktorému bol uložený alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmiernený alebo odpustený trest odňatia slobody v dĺžke neprevyšujúcej jeden rok, sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, dňom výkonu tohto trestu alebo dňom, keď bolo právoplatne od takého trestu alebo jeho zvyšku upustené.

Krajský súd dospel k záveru, že predchádzajúce odsúdenie ml. obžalovaného C. B. vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Vec sp. zn. 4T/13/2021 je zahľadené v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, a to dňom vykonania zvyšku trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona. Poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd prvého stupňa postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa činov, teda trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona. Trestná sadzba pri treste odňatia slobody je stanovená od 6 mesiacov do 3 rokov, pri zohľadnení § 117 ods. 1 Trestného zákona v rozpätí od 3 mesiacov do 18 mesiacov a po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvýšení spodnej hranice o jednu tretinu dospel súd prvého stupňa k rozpätiu trestnej sadzby od 8 mesiacov do 18 mesiacov.

Zmena Trestného zákona novelou účinnou 6.8.2024 pre daný prípad má význam v tom, že je pre obžalovaného priaznivejšia nová právna úprava vo vzťahu k ustanoveniu § 38 Trestného zákona. Krajský súd tak zohľadnil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona a v súlade s novelizovaným znením nezvyšoval spodnú hranicu trestnej sadzby pri zistenej prevahe priťažujúcich okolností.

Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu došlo k významným zmenám oproti rozhodovaniu prvostupňového súdu, a to jednak k zahľadeniu odsúdenia tak ako na to bolo poukávané vyššie, k zmene zákona, kedy nadobudla účinnosť úprava priaznivejšia pre obžalovaného a odpisom registra trestov bolo zistené, že ml. obžalovaný od spáchania skutku vedie riadny život a nedopúšťa sa trestnej činnosti, odvolací súd dospel k záveru, že pôvodne uložený nepodmienečný trest je neprimerane prísny vo vzťahu k maloletému páchatelovi a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov vhodnejšie zabezpečí účel trestu v zmysle ustanovenia § 33a Trestného zákona, § 34 ods. 1, ods. 3, 4 Trestného zákona.

Maloletý obžalovaný po tom, čo vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody v inej trestnej veci, sa preukázateľne nedopustil protiprávnej činnosti a tak má odvolací súd za to, že penitenciárne pôsobenie na neho splnilo svoj účel a aj s prihliadnutím na tento dôvod bolo rozhodnuté o uložení trestu

s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu, v ktorej bude súd skúmať správanie sa ml. obžalovaného.

Z týchto dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.